

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som et Led i den ekstraordinære Prisregulering af Maksimum for Dagpengesatserne i de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, der ved Lov Nr. 658 af 17. December 1940 fandt Sted med Gyldighed fra 1. Oktober 1940 at regne, blev der aabnet Adgang for Kasserne til at yde Børnetillæg ud over den vedtægtsmæssige Understøttelse til Forsørgere med 30 Øre for hvert hjemmевærende Barn under 15 Aar, dog højst med 1 Kr. 20 Øre pr. Dag.

Ved Lov Nr. 155 af 31. Marts 1941 blev den i Arbejdsløshedslovens § 15 fastsatte Prisregulering af Dagpengenes Maksimum sat ud af Kraft for Finansaaret 1941—42, og der blev i Stedet for Regulering af Satserne i Overensstemmelse med Arbejdsløshedslovens Regel gennemført en begrænset Regulering under Hensyn til den begrænsede Dækning for Prisstigningen, som gennem Dyrtidstillæg blev ydet Arbejderne. I Overensstemmelse med Princippet i Loven af 17. December 1940 blev der i Forbindelse med Reguleringen fortsat givet Adgang til at yde Børnetillæg af den fornævnte Størrelse.

Ved en Række aarlige Love og Lov-anordninger, senest Lovanordning Nr. 105 af 15. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945, blev Arbejdsløshedslovens Reguleringsbestemmelse herefter holdt ude af Kraft indtil 1. Marts 1946. Der blev i Stedet foretaget en begrænset Regulering af Maksimum for Dagpengene og i Forbindelse hermed givet Adgang til at yde Børnetillæg. Fra 1. Oktober 1942 blev Grænsen for Børnetillæg forhøjet til 35 Øre pr. Barn pr. Dag, dog højst 1 Kr. 40 Øre, og fra 1. April 1944 til 40 Øre pr. Barn pr. Dag, dog højst 1 Kr. 60 Øre.

Til Arbejdsløsheds-kasser, hvor den gennemsnitlige Aarsfortjeneste beregnet efter Arbejdsløshedslovens § 13 laa under en vis Grænse, og hvor den gennemsnitlige Ledighedsprocent udgjorde mindst 20, senere 18 pCt., blev der ydet et Statstilskud paa 70 pCt. af Udgifterne til Regulering af Dagpengesatserne og til Børnetillæg. Der blev endvidere stillet et aarligt Beløb til Raadighed for Ministeriet til Fordeling blandt Kasser, hvis økonomiske Forhold medførte betydelige Vanskeligheder ved at yde de forhøjede Dagpenge og Børnetillæg. Man havde herved navnlig for Øje Kasser, der, uanset at de ikke opfyldte de fornævnte Betingelser, havde vanskeligt ved at udrede de omhandlede Ydelser.

Som Følge af de særlige Forhold i Vinteren og Foraaret 1945 blev der derhos ved Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945, gennemført forskellige midlertidige Forhøjelser af Ydelserne til de arbejdsløse. De senest ved Lovanordning af 15. Marts 1945 regulerede Satser blev forhøjet med 20 pCt., hvorhos Børnetillægget blev forhøjet med 20 Øre fra 40 til 60 Øre pr. Barn pr. Dag. Der blev endvidere indført en Huslejhjælp varierende efter Bopælen fra indtil 40 og 60 Kr. for 25 kontrollerede Dage for Forsørgere og indtil 20 og 40 Kr. for Ikke-Forsørgere. *Samtlige disse Ydelser blev fuldt ud refunderet Kasserne af Staten.* Lovanordningen af 20. Marts 1945, jfr. Lov af 18. Juni 1945, blev ved Lov Nr. 444 af 1. Oktober 1945, Lov Nr. 583 af 15. December 1945 samt Lov Nr. 27 af 31. Januar 1946 forlænget til 1. Marts 1946.

Ved sidstnævnte Lov af 31. Januar 1946 bortfaldt fra 1. Marts 1946 at regne saavel Lovanordningen af 15. Marts 1945 vedrørende Regulering af Dagpengesatserne, Ydelse af Børnetillæg samt Statstilskud til de nævnte Forhøjelser som Lovanordningen af 20. Marts 1945 vedrørende særlige Forhøjelser af de i Henhold til Lovanordningen af 15. Marts 1945 fastsatte Dagpenge og Børnetillæg samt Huslejhjælp, hvilke Ydelser alle blev fuldt ud udredet af Statskassen.

Ved Loven af 31. Januar 1946 blev der atter indført en automatisk Regulering af Dagpengesatserne. Reguleringen blev nu foretaget fuldt ud i Forhold til Prisstigningen, medens den før Krigen var begrænset til $8\frac{1}{3}$ pCt. for hver 10 pCt. Stigning. Børnetillæggene blev forhøjet til 1 Kr. pr. Dag, og den hidtil gældende Begrænsning, at Tillægget højst kunde ydes for 4 Børn, bortfaldt. Aldersgrænsen for Ydelse af Børnetillæg blev derhos forhøjet fra 15 til 17 Aar, for Børn over 14 Aar dog kun i det Omfang, hvori Forældrene har væsentlige Udgifter til Børnenes Skolegang, Lære eller anden Uddannelse. Med hjemmевærende Børn sidestilles Børn, der har Ophold uden for Hjemmet, naar Forældrene har væsentlige Udgifter til deres Underhold. Endelig blev der givet Regler om Huslejhjælp men kun til Forsørgere. For disses Vedkommende svarer Hjælpen til, hvad der blev ydet efter Lovanordningen af 20. Marts 1945.